

ესაზღვრები

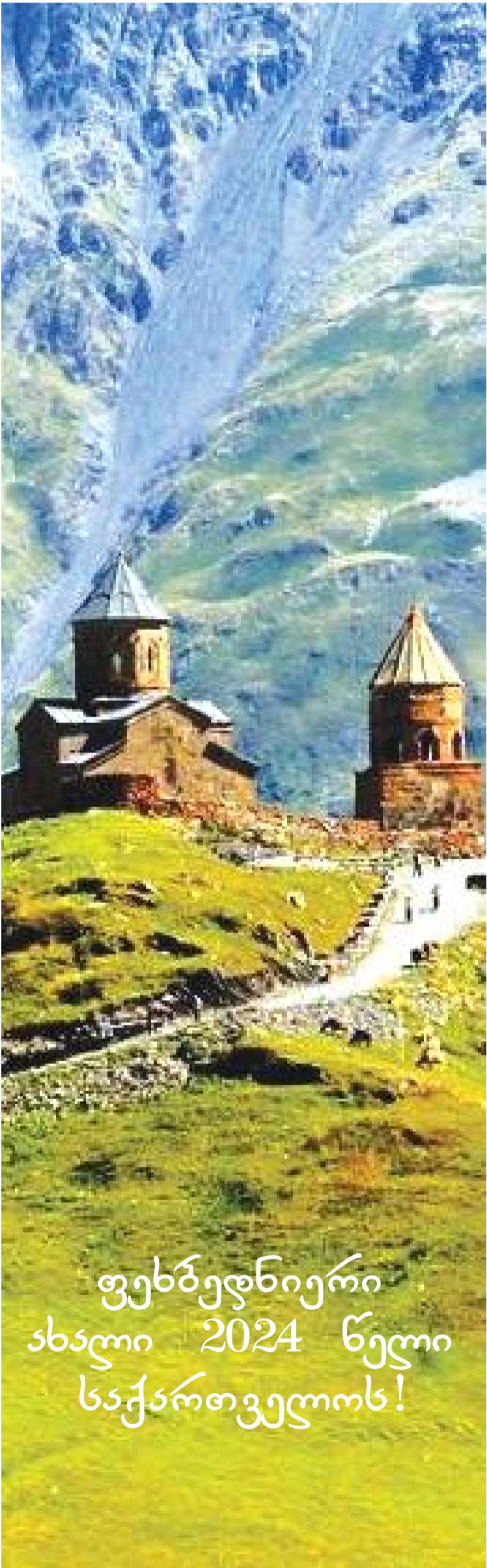
განმარტოვანი

„მეფინიკის იხ. ვიხეუ
სამშობლოსათვის ყდველს გულის“

„აათიან
ხაისალ
ხაისა
ჩაისა.
აათიან
ხარები
ხადეა
და
ჩაისალ
ხა...“

2023 წლი 21 ეკუთვნილი №12 (8199) ელფოსტა AxaliGantiadi@gmail.com

ფეხზე დანიერი
ახალი 2024 წელი
საქართველოს!

999
93-ი
6 წლის,
ჩვენი
გაბეჭდი
ინიციატივა,
ავტომატიზაცია,
ინფრასტრუქტურის
სამსახურის
მდგრადი
მოვლენა
არ უძღვის
უკიდურეს
მოწოდება.
ამის
ჩვენი
ციფრული
შემუშავების
მასშტაბი
მასშტაბის
*** გახდეთ
ჩვენი
მიმოხვერო!
რა
გამოისაზრის
“ახალი
განვითარება”!

ცაჯაში და გურიაში და
6 წლის განვითარების სამსახურის
მიერ გარემონტი!

სკოლაში
უფასოდ
ჰაისენავლება ...

837. აასენავლების
ეროვნული ჯილდო
2023-ის ფინალისთი კას-
პის მანიშვილი გილიან

ერთი ფოთოს ისტორია აოვის.

836. მუსიკა
კორპუსი

გადაღებულის
31 წლის
წინ 836.

834-5. რომორი
ფარმარი
სტილის პენას
კარი-
რალავარი

835.

რომორი ფერმერი სტირლება ქვეყანას ტაუ-ტალავარი

ვინ არიან ისინი – დღევანდელი ფერმერები, კაცი-ბალავრები, სოფლის ერთგული შეიძლები, საოჯახო თუ საქვეწო ღოვლათის შექმნელნი? ვინც მოზიარეა თანამემამულეთა ჭირისა თუ ღინისა? ყველა ხომ ხინადა და ემი-გრანტად არ შეუფარება უცხოეთის ცას? ანდა, ჩვენს გვერდით კიდევ გვეგულება შვილი მატულ-დედულისა, ვინც ბოლო იმედს აღვივებს ქვეწის საძირკვლის არმოშლისა, სულიორების შენარჩუნებისა, ქართული ოჯახის ტრადიციებისა დაცვისა, მოყვასის თანადგომისა – ანუ, ვისტეც შეგვიძლია თქმა: – მას სოფელი ჩაებარება.

“ახალი განთიადი” წინასაშობაო-სახალწლო ნომერში წარმოგიდგნთ ხოვლელ მალხაზ ჯანანაშვილს. ის მთელ სოფელში ცნობილი კაცია. იცნობენ როგორც პედაგოგს, განათლებულ და წიგნიერ ისტორიკოსს, ენამჭერ თამადას, რომელიც სალხინო სუფრის თავკაცობისას ჭიქაზე ბულბულის დამსმელია. მშვე-ნიერი ოჯახის თავკაცია, შვილებისა და შვილიშვილების პატრიონი...

ორმოცი წლის წინ კასპელი ლამაზი, წითელშარვლიანი ასული ხოვლის კულტასახლს სწევება საკონცერტო საფორტეპიანო ნომრით და თურმე იქ აღმოჩნდა, სადაც მისი ბედი იყო. ამ მცირე ხნის წინ ტელესიუჟეტი გადაიღეს მალხაზისა და ანას ოჯახურ და ფერმერულ საქმიანობაზე.

აი, რამდენიმე ამბავი ხოვლელი მალხაზ ჯანანაშვილის დღევანდელი ცხოვრებიდან.

★ მასწავლებელი – მასწავლებელთა ოჯახიდან: ჩვენი ნარკვევის გმორი იაკობ გოგებაშვილის “დედაენიდან” გადმოსული ყოფილი ყმაწვილებაცია, წყაროანკარასავით წიგნის ავტორი სწავლისა და წიგნის გადასაშლელად რომ მოუწოდებდა და ეპატიუებოდა, – ბიჭი, ვისი ხარ მალხაზი!

... მას, მართლაც, მალხაზი ჰქვა! წიგნიც გადაშალა და მისი ფურცლებიდან გაღმინიხდა. მერედა, როგორ! ცოდნისა და სწავლის გზას სულაც ფეხისადგმისინავე დადგა, ოჯახური წრიდან. სოფლის თავკაცი (ადგილობრივი საბჭოს თავმჯდომარე) და სკოლის დირექტორი შალვა ჯანანაშვილი წიგნის კაცი იყო, გეოგრაფიას ასწავლიდა. დედაც პედაგოგობდა, მარიამ დემეტრაშვილი ქართული ენა-ლიტერატურისა და გრამატიკის ერთ-ერთ უძლიერეს სპეციალისტად მიიჩნეოდა. ამიტომ გასაკვრი იქნებოდა, მათ შვილებს სხვა პროფესიაზე უფიქრათ. ასე გახდა ვაჟიშვილი ისტორიკოსი, ხოლო ქალიშვილი – ფილოლოგი (ლალი ჯანანაშვილი - მარიამშვილმა ოჯახი ზემო ხანდაჭი შექმნა და იქ მასწავლებლის).

მალხაზ მასწავლებელი თავის სკოლაში საჭირო კაცი იყო (აღმზრდელობითი მუშაობის დარგში დარღებრივის მოადგილის პოზიცია ერავა).

სკოლა და სოფელი, აბა, ვის გაუყვაი და, გამოდის, რომ სოფელსაც არგებდა, მის სახელით ბალაგარს ქნიდა, თანასოფლელ გოგო-ბიჭობას ცოდნის გზაზე მეჩირადნებოდა.

ორი ათეული წელი! – ხოვლის საშუალო სკოლის კედლებში, აი, რამდენჯერ დაირეკა სასწავლო წლის მონაცემების მაუწყებელი ზარი ისტორიის ახალგაზრდა მასწავლებლისათვის.

მადლობა საგანმანათლებლო დარგში გაწეული ამაგისა და საქმიანობისათვის, მალხაზ მასწავლებელო!

★ პედაგოგი იცვლის პროფესიას: მეოცე საუკუნის ბოლო და ოცდამეტოთის 25-წლიან მეოთხედებში ცხოვრებამა და ღროვამ ახალი ეპოქალური გამოწვევების წინაშე რომ დააყენა სკოლა და რადიკალურად განსხვავებული სირთულები მოახვია თავს, ეს ისტორიკოსებზე მეტად და უკეთ ვის მოქსენება... ასეთ მოქცევა-მიქცევას ვერც ჩვენი გმირი გადაურჩა.

ზედ საუკუნეთა მიჯნაზე დაუდგა საორგანულ პერიოდი, გზაჯვარედინ-

წამოეკიდებინა მხრებზე, ახლა მთლიანად და ერთიანად სოფელს უნდა შებურჯებოდა, შეხიდებოდა, ზურგით შეემაგრებინა.

გაისიგრძებანა ყველა მოსალოდნელი გართულება, საკუთარი შესაძლებლობანი გათვალა როგორც ფიზიკური, ისე მატერიალური, ადამიანური და საკუთარ თავს თვითონვე შეუძახა: – აა, მალხაზ, საქმება შემნა გამოგაჩინოს!

★ წილი ნაყრია, რუბიკონი - გადალაზული!

და, მან, ჩვენმა გმირმა, გაბედულად გადადგა ნაბიჯი ... საკუთარი, მამაკაბული, მანამდეც ნალოლიავები ვაზვენაზისავნი! ახსოვდა, როგორ არა, ხოვლელი პაპებისაგნ განაგონი სიტყვა, ჩვენებურ ვენას ასე უთქამსო: – ნეტავი ჩემმა პატრონმა წელიწადში თუნდაც ერთხელ გადამიაროს და სხვისა ხელში კი არ ჩამაგდოს!

მევენახობაში უცალი და ხამი როდი იყო, მაგრამ ამჯერად სხვანაირად მიუდგა საწადელს. სიდინიხით გაზომა, რადგანაც მოჩქარეობა ზიანს უზამდა. თვითონ უნდა მორეოდა საქმეს და არა საქმე – კაცს. ისევე უნდა ეფიქრა და კლარდა ვაზზე, როგორადაც სამშობლოზე, რამეთუ ქართველი კაცისათვის გაზი ყველაფერია, უპირველესია! და მისმა საქმებმა გამოაჩინეს იგი: კაცი ვენახისა, კაცი სოფლისა! აკი ჩვენს ძეველებს ასეთებზე უთქამთ: – სოფელი ვინ და ერთი კარგი კაციო!

კო, მათ დაეჯერებოდათ, ადრეც და დღესაც. მაში, კარგი კაცი ერთხელ მეტი თუ არის, მაშინ სოფელი როგორდა შესახელდება? ისინი გონიერებიც თუ არიან? – დასტურ, ღონიერ სოფლად! განა ის ღროვა შორს მოგვიტოვებია, როცა საჩვენოში სოფელი ღონიერობდა და წირედაც თავის შეილთა გონიერებით!?

★ დღეს ვაზისა ანიც იცის, ბანიცა და ქიცმაცურიც.

შედის ვენაზში – გარჯილობს, თვალს მიმოავლებს – ხარისს, თვიდიდან ბოლომდე დაუვლის და თვალსაწირზე დაისვამს – ხალისდება, დალლილობა ავიწყდება, შინაგანი მუხტით ივსება, მაგრამ არასოდეს, არსად და არავისთან ტრაბაზ-ყოფილობს... იცის, ჭურძის მოსავალი ბურების შეილობილია და შენი მამნა, როგორ მარამ დაბინავებ, ქვერება და უზრუნველი გამოწვევა, ანუ, ყველაფრისა თუ დანარჩენ შექმნა და იქ მასწავლებლისათვის.

განა, ერთი კაცის სიცოცხლის

ზე შემდგარს ახალი არჩევანი უნდა გაეძებინა, სასწორის ერთ პინაზე შემთიდო 20-წლიან სასკოლო საქმიანობა, მეორეზე – სახალიო არსებითის საზრისი, რომელსაც ერქვა ახალი საუკუნის გამოწვევა, ანუ, ნაჩვევი და გაკალური გზიდან გადახვევა, ზურგ-შექვევა, ანუ, ყველაფრისა თუ დანარჩენის თავიდან დაწყება...

განა, ერთი კაცის სიცოცხლის სანერგენისათვის დაგვალებების მიერ შემთხვევაზე უდიდეს და არა საზრისისათვის, რომელსაც ერქვა ახალი საუკუნის გამოწვევა, ანუ, ნაჩვევი და გაკალური გზიდან გადახვევა, ზურგ-შექვევა, ანუ, ყველაფრისა თუ დანარჩენის თავიდან დაწყება...

თვის სინდის-ნამუსია, სამშობლოსა და დედასაგით ძირფას. გულისგულში უნდა დაუუგურგურო, მიეფერო, ასიამონწო, რათა მერე სიამე აქეთ გიწილადოს. შეგვალვნაში და თითქოს ყველა ძირი თან მოვევება, გამოხალი და ყველა უკა გამო-ოგვება, გამოგეტირებასავით... შიდა ქართლის ნიადაგზე ნაწვევი და კლიმატურგულში ჩინურის, “გორულის”, “გორული მწვანისა” და “თავკვერის” ჯიშის ვაზი აქეს ჩაყრილი, მთლიანად ლითონის ბოძებსა და საყრდენებზე გასტური, სულ 33 მწვივად, 50-50 მეტრი სიგრძისად. იქვე, ვენახ-ხევნის შესავლელში, ადგილი შეურჩევია, – მარნი უნდა გავმართო, – ნათქვამში ისეთ ფოლადს ურვეს, ნაძღვილად შემძლე და მომჩერება ახალჩანავიქრისა.

შიგადაში 100 ძირი ბლის ხეჯარისკებით დგას, სიმწვანე-სიგრელეში გადასული კომუფლირებულად შეფოლობილი შეუერილობით, გული სწელდება, – ხმობა შესარაოთო. ზოგის ძირში ცარიელი ქვერები ღვიძლია დვინიხაპია პატარა დევებით დგინდება წამოუკოტრიალებია, პატრონს ხამუშ-ხამუშ თავისეკინ იშვევენ შესაარაქათებლად და ჩამოსაკვდომად. ვენახიცა და ბარიც იმდაგვარად დანარარებული და მოვლილია, მანახელის თვალსაც ესიამონწობა და გულსაც.

★ უზტარ-ჭიანჭველას მოულელობისა: კაციშვილს, განა, თვალი დაუკრავას, გინდა, ფუტკრისა და, გინდა, ჭიანჭველას დაღლილობისათვის? მათი მოგონილია ფუსფუსი და ფურნა, სირბილი... ოდიოთანვე ჩვენებურ კაცს, ალბათ, მათებური საშოვარზე გადაგებისა და შრომისა კეთილდად შეშურებია და მათი ზენე გადმოულია, გამრჯეობა წესად შემოუდია და უფრო ჭკვიანიც, დაკვირვებულიც გამდინარებარა.

კო, ამას, ჩვენს გმირს, ფუტკარივით მშრომელსა და ჭიანჭველასავით მოფუსფუსებს, ასი სკა ფუტკარი არა ჰყავს, შვიდი სკის პატრონია. მეფუტ-კრების ძევლი გამოცემის წიგნი უდევს იქ – სწავლული კაცებ

2024 ნოემბერი

იანვარი	თებერვალი	მარტი	აპრილი	მაისი	ივნისი
ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2 3 4 5 6 7	ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2 3 4	ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2 3	ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2 3 4 5 6 7	ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2 3 4 5	ორ სა ოთ ხუ პა შა კვ 1 2
8 9 10 11 12 13 14	5 6 7 8 9 10 11	4 5 6 7 8 9 10	8 9 10 11 12 13 14	6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9
15 16 17 18 19 20 21	12 13 14 15 16 17 18	11 12 13 14 15 16 17	15 16 17 18 19 20 21	13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16
22 23 24 25 26 27 28	19 20 21 22 23 24 25	18 19 20 21 22 23 24	22 23 24 25 26 27 28	20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23
29 30 31	26 27 28 29	25 26 27 28 29 30 31	29 30	27 28 29 30 31	24 25 26 27 28 29 30

ନେତ୍ରଫ୍ଲେଶ୍‌ମୁଦ୍ରା
ପାଦମୁଦ୍ରା
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ
ଅନୁଭବ
ଅନୁଭବ

ବାଚାତି
ଗାସରେ
ଶ.କ.ବ.
ପରିଦର୍ଶକ
ପରିବାସ

რედაქტორის ხელმძღვანელობას თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
სტატიის ავტორის აზრი, გესაყდოა არ ემთხვეოდეს რედაქტორის
აზრს. მომაცილი ფაქტების სიზუსტიზე აასევისშეაბეჭირა ავტორი.
საჩერამო მასალებისა და განხევადებების მინარესზე რედაქტორი
პასუხისმგებელი არ ამოვნის.
რედაქტორის ნებართვის მარება მასალების მამოქვეყნება იქრძალება.

**რედაქტორი
ნანა მარებაშვილი**
რედაქტორის მისამართი:
2600 ქ. ქასპი
საჯაროს ქ. № 68
მოსკოვი გვ. 22-25-76